

Tekintetek és távlatok

Beszélgetés Nagy Lászlóval

NAGY CSILLA

Idén jelent meg a Balassagyarmatért Baráti Kör kiadásában a Portrék Balassagyarmaton innen és túl című interjúkötet, Nagy László szerkesztésében. A kötet egy hosszú folyamat eredménye: a szerkesztő 2005-ben hozta létre a Balassagyarmatért Baráti Kör internetes honlapot, amely az elmúlt években a Balassagyarmatról elszármazottak és az itt élők közös információforrásává és fórumává vált. A honlap egyik rovata olyan személyeket szólaltatott meg, akik szerepet játszottak, játszanak a város életében, illetve egyes írások „kitekintésre” is módot adnak, választ keresnek arra a kérdésre, milyen Balassagyarmat és Nógrád messzebből nézve. Az online anyag most nyomtatásban is megjelent. Nagy Lászlóval a honlap céljairól és a balassagyarmati gyerekkorról beszélgettünk.

– *Hogyan kötődik Balassagyarmathoz?*

– *Itt születtem, az érettségiig itt is éltem. Az első éveket a Bajcsyban végeztem, majd az Ifjúság úti, azóta már lebontott általános iskolába kerültem. A növekvő tanulói létszám, a város vasúton túli terjeszkedése szükségessé tette egy új iskola megépítését, így kerültem én is, mint*

közelben lakó, átírányításra. Nem bántam meg, ahogy a Bajcsy is, úgy az Ifjúság úti is nagyon jó iskola volt, remek tanári karral. Az utóbbiban Lisztes István, Bacsur Sándor, Pásztor Sándor nagyon jó közösséget tartottak össze, ők pedig emberileg, szakmailag is kiválóak voltak, igazán szerették őket a gyerekek. A nyolcadik után kerültem a Balassiba, francia tagozatra. A francia nyelv kiemelt oktatása Versényi György igazgató kezdeményezésére, Unesco-kapcsolatai révén indulhatott be a hatvanas évek végén. Összetartó társaságot alkottunk, a hajdani osztályból került ki a Balassagyarmatért Baráti Kör „alapító” 8-10 tagja is. A kapcsolattartás, a találkozások azóta is rendszeresek, és ezt valódi közös élményként éljük meg. Mint oly sokan, én is Budapestre kerültem, családot alapítottam, azóta is ott élek. Pécssett művelődésszervező, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen pedig EU szakértő diplomát szereztem, nemzetközi kapcsolatok és kommunikáció területén, a Magyar Posta, és a Távközlési Vállalat, illetve jogutódjai kötelékében dolgoztam mindvégig.

– *Milyen volt az ötvenes, hatvanas években Balassagyarmaton gyerekek lenni?*

– Egyedüli gyerek vagyok, de rengeteg barátom volt. A mából visszatekintve is jól emlékszem, számunkra a város két része önálló életet élt, a vasúton inneni és azon túl lévő terület nemcsak földrajzilag különült el, hanem a mi gyerekkori kapcsolatainkban is. Sőt, a ritka bandaháborúk vagy kisebb-nagyobb konfliktusok is csak a környező utcák gyerekei között törtek ki, a városközpont fiataljait alig ismertük, de valójában ez nem is hiányzott. Mint „vasúton túl” élőknek a legemlékezetesebb az volt, hogy óriási területeket vehettünk birtokba: akkor még nem volt beépítve ez a városrész olyan mértékig, mint most. Emlékszem, hogy a Honti utca mögötti, a Nyírjes felé eső terület katonai terep volt, labirintusszerűen kiásott lövészárkokkal, ahol szaladgáltunk, sárkányokat eregettünk, bicikliztünk, szinte az egész napunk ezzel, ebben a szabadságban telt.

– *Milyen céllal jött létre a Balassagyarmatért Baráti Kör honlap?*

– Mivel sokan távolra kerültünk, úgy tűnt, az itthon maradt barátainkkal, rokonainkkal való kapcsolattartásnak, az információk átadásának megfelelő eszköze lehet egy internetes honlap. Kezdetben az alapvető cél az volt, hogy egyes eseményekről előzetes információt adjunk, majd megjelenítsük ezeket rövid írásokban. Később a fotók a helyi rendezvényekről, illetve a múlt és közelmúlt fontosabb történéseiről, neves személyeiről szóló terjedelmesebb írások is felkerültek a honlapra. Majd úgy próbáltuk a honlapot, az online tartalmat megerősíteni, hogy létrejöjjön egy hiteles adatbázis a városról, amihez bárki, aki a világhálón Balassagyarmatot keresi, hozzáférhet, tájékozódhat. Például elkészítettük a városi és a megyei kitüntettek listáját: aki a világ valamely pontján erről a városról szeretne információt gyűjteni, a BBK honlapján megtalálja Madách-díjasokat, a

díszpolgárokat, a Pro Urbe díjasokat, továbbá megtudja azt is, hogy ezek az emberek miért kaptak kitüntetést. Azért kérjük el és közöljük a díjazottakról szóló laudációkat, hogy az érdeklődő ne pusztán adatokat, hanem részletes képet is kapjon a város fontos személyiségeiről. Létrejött egy névjegytár is, amely az írásainkban megjelenített, a balassagyarmati múlt és jelen kiemelkedő személyiségeit tünteti fel.

A honlap karbantartása, az életrajzi adatok változásainak követése, az archívum, a névjegytár frissítése időt igényel, nem is beszélve a helyi vagy éppen a kapcsolódó, de távoli eseményeken való részvételről. A Szent Anna-napi búcsúk, a Civitas Fortissima megemlékezések, Balassagyarmat barátainak budapesti találkozási kötelező riporthelyszínek, de írunk a honismereti, helytörténeti, egyházi eseményekről, sőt gyakran a helyi közélet dolgairól is. Deák Ottó barátom, Nagy Angela unokanővérem rengeteget tesznek azért, hogy naprakész legyen a tartalom, szerencsére kapunk anyagokat önkéntes segítőtinktől is, de a honlap bárkinek nyitott, nemcsak olvasás céljára...

A lényeg számunkra sosem az volt, hogy mindent nyomon kövessünk, hanem az, hogy a cikkeink részletesek legyenek. Ne csak annyi információt közöljünk, amennyi például egy meghívón elfér, amihez egy tényközlő újságcikkben hozzászoktunk, hanem közétegyük a résztvevőket, lehetőleg az apró mozzanatokot is, néha szubjektív módon, sőt gyakran a beszédek teljes szövegét is megjelentetjük. Ha úgy tetszik, az emlékezet hiányosságát ellensúlyozva dokumentálunk, hiszen évek múlva ki emlékezne arra, mi történt velünk. Hozzáteszem, ennek hátránya is van, az internet korában az emberek annyi információt kapnak, hogy nincs idejük elolvasni a terjedelmes, részletes beszámolókat, interjúkat. Sokszor az olvasó csak belenéz, beleolvas, aztán tovább lép. Ennek ellenére mi azt tartjuk szem előtt, hogy megteremtsük a híradások mélységét, inkább annak kedvezzünk, aki komolyan érdeklődik egy-egy téma, személyiség iránt. Ha áttételesen is, de ez Balassagyarmat, Nógrád javára is válhat. Ez a részletesség jellemzi a most kötetben megjelent interjúkat is: mivel az online felületen nem volt terjedelmi korlát, ezért a legtöbb alanyról, úgy gondolom, árnyalt portrét tudtunk mutatni.

– A Portrék Balassagyarmaton innen és túl egy sorozat első kötete. Milyen további tervei vannak?

– Az első kötetet, illetve az alapjául szolgáló internetes interjúkat is a város, a megye iránti érdeklődésem hívta életre. Az utóbbi években szerencsére szabadidőm is több lett, foglalkoztat a Nógrádhoz, Gyarmathoz kötődő történelmi személyiségek életútja. Bár nem vagyok történész, nem kizárt, hogy hamarosan a történelmi múlt helyi, fontos személyiségével kapcsolatos kötettel jelentkezem a BBK sorozatában.